

kan heller ikke oversee, at man derved forbigaaer at tage Hensyn til de væsentlige Betingelser for Hesteavlens fremtidige Bestaaen og Fremgang, idet man blot holder sig til, hvad der er Colossal, Grovt og Stærkt, og seer bort fra andre væsentlige Egenskaber ved Hestene, navnlig Reenhed og lette Bevægelser. Man er saameget mere tilbøielig til at se bort fra dette, som Folk i Almindelighed ere tilfredse, naar Dyrene kunne blive betragtede som Handelsvarer; Folk skjælnes ikke tilbøiligt mellem Hestenes Betydning som Handelsvarer og som Tillægsdyr. Det oversees i Almindelighed, hvormeget større Bægt der maa lægges paa Reenheden hos Tillægsdyr end hos de Heste, der gaae i Handel og Vandel fra Mand til Mand. Der er ingen Hest, uden at man kan paavise Feil hos den, og disse kunne være af en større eller mindre Betydning for Handelsdriften, men de have altid meget mere at sige, naar der er Tale om Heste som Tillægsdyr. Desuden vil den eensidige Holden paa de meget grove Heste let medføre, at andre Brugsheste svinde bort, og der er jo dog saamange Fordringer, der skulle tilfredsstilles, naar der er Tale om Brugen af Heste, at det slet ikke gaaer an at holde sig alene til en enkelt Hest. Man nævner i saa Henseende Cavalleriheften. Jeg veed nu meget godt, at omkring i Landet betragtes navnlig Cavalleriheften som noget Afstræffende; men ligeover herfor vil jeg gjøre den Paastand gjældende, at det er en Anskuelse, der er aldeles uberettiget. Naar man navnlig ved Cavalleriheften forstaaer den danske solde Cavallerihest, da drifter jeg mig til at paastaae, at det er den Hest af alle vore Heste, der nærmest tilfredsstiller alle Fordringer med Hensyn til Brugen. Ikke alene kan den benyttes som Ridehest, men Bonden er godt kjørende med den for sin Ploug, ligesom Fragtmanden for sit Væs; den er anvendelig til de fleste Brug, og kan godt benyttes til, hvad som helst man vil. Det er derfor en urigtig Anskuelse hos Befolkningen, naar den anseer Cavalleriheften som ikke passende for

Landets Hesteavl. Det vilde være noget Andet, hvis der handlede om at tillægge Heste, som ene og alene vare stillede til Ridebrug; thi en saadan Foranstaltning vilde jeg paa ingen mulig Maade gaae ind paa, men man skal tage Forholdene, som de ere, man skal betragte Varerne efter den Værdi, de have, og da paastaaer jeg, at vor stærke Cavallerihest svarer ligesaa god Regning som nogen anden Hest. — Fleertallet anseer det saaledes uforværligt nu at ville nedlægge Stutteriet, og forudsat, at det er muligt, at den høitærede Minister kan erholde Tilbud fra private Mænd om at overtage det, vilde dette jo være en god Maade at ordne Sagen paa. Man maa herved ikke se bort fra de store Offre, det vil medføre for den private Mand, der overtager Stutteriet, idet det jo skal drives i 20 Aar og efter en bestemt Plan, og dette vil navnlig staae klart for Enhver, naar man seer hen til, hvad det i de sidste Aar har kostet Staten at drive Stutteriet i det samme Omfang. Er det imidlertid ikke muligt at opnaae en Overdragelse paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade, saa er Fleertallet enigt i Bestemmelsen i Lovforslagets § 6, hvorefter Stutteriet da bliver at opløse, og Fleertallet er enigt deri, naaget det ikke anseer det for at være en absolut Nødvendighed, da jo Stutteriet ganske vist bestaaer paa lovlig Grund, idet det bestaaer og kan vedblive at bestaae i Genhold til § 8 i Loven af 23de Januar 1862. Men ikkebestumindre bliver det jo altid en ufluker Tilstand, thi man veed jo ikke, om denne Lov om eet eller to Aar er uden Betydning, hvilket ikke kan være uden skadelig Indvirkning paa Stutteriet. Det er en af Grundene, hvorfor man i fornødent Fald vil gaae ind paa, at Stutteriet nedlægges.

Jeg kommer nu til, hvad jeg kan kalde det andet Affnit af Forslaget, nemlig § 8, angaaende Ophævelsen af flere Lovbestemmelser, hvilken Paragraph vistnok af flere ærede Medlemmer, forudsat at de ikke have læst Motiverne